

Formanden (Høgsbrø): Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds har begjæret Ordet for tredie Gang. Dertil kræves Thingets Samtykke, men hvis Ingen gjør Indvending derimod (Ophold) giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Tauber: Det gjør mig ondt, at den høitærede Finantsminister ikke er tilstede i dette Dieblit; thi det var mod forstjellige fra ham fremkomne Bemærkninger, jeg ønskede at gjøre nogle Indvendinger; men jeg maa jo altsaa tillade mig at fremsætte dem i hans Fraværelse. Den høitærede Minister gjorde mig den Ære at antage mig for Ord fører for Flertallet i dette Thing. Det er jeg ikke endnu, i alt Fald ikke i dette Dieblit — det er jo en første Behandling. Men forsaavidt den høitærede Minister har villet tillægge mine Udtalelser en større Betydning, som fremsætte paa Fleres Vegne, maa jeg føle mig forpligtet til ganske nøiagtig at betegne min Stilling, og det til begge Sider, for at der ikke skal være nogen som helst Misforstaaelse af den. Jeg skal derfor begynde med at sige, at den høitærede Minister ikke har med Føie kunnet tillægge mig den Udtalelse, at det ikke var Meningen at behandle dette Lovforslag, men stille at begrave det. Det er en Udtalelse, jeg ikke har fremsat, og som jeg i alt Fald kun betingelsesvis kan vedkjende mig. Det er kun i det Tilfælde, at Toldloven ikke skulde komme her ned i Thinget, at jeg mener, at vi ikke kunne behandle dette Lovforslag. Jeg mener, vi kun kunne behandle det i Forbindelse med Toldloven. Den høitærede Finantsminister bemærkede, at ingen Finantsminister kunde gaa ind paa først at modtage en Reformlov og saa siden søge Pengene dertil. Det er heller ikke en Opfordring, jeg har stillet til den høitærede Minister, at vi først skulde vedtage her en Reformlov, og saa bagefter søge Pengene dertil. Min Mening var kun, at vi samtidig skulde gjøre det, og at vi fra vor Side ikke kunde bevilge Skatter, uden at deres Anvendelse var bestemt eller blev bestemt samtidig dermed — jeg sagde udtrykkelig saaledes. Det er en Selvfølge, at lige saa vel som ingen Finantsminister vil give Afkald paa flere Statsindtægter; end der kan undværes — der kan atter spørges om, hvorvidt de kunne undværes — kunne vi heller ikke fra dette Things Side give nye Stattelove, naar ikke Pengenes Anvendelse er bestemt. Hvad det nu foreliggende Lovforslag angaar, er der den væsentlige Forskjel mellem den høitærede Ministers Standpunkt og mit — og jeg tør sige, de allerfleste Taleres, der have haat Ordet i denne

Sag — at Ministeren betragter den Stat, der her skal paalægges, som en i og for sig attraaerlig Stat. Det gjøre vi ikke; jeg i alt Fald ikke. Jeg betragter det ikke som nogen i og for sig attraaerlig Stat, men som en Stat, man helst maa være fri for. Der kan være Tale om at give en Del deraf under en vis Forudsætning. Brændevinsstaten antager jeg ikke, der kan blive Tale om at give; derimod kan der under en vis Forudsætning blive Tale om en Ølstat, og denne Forudsætning vil indtræde, dersom vi faae Toldloven herved. Den ærede Minister siger, at man har ingen Udsigt til at faae Toldloven i denne Samling. Det har jeg, ingen Mening om. Vi have jo ikke set den endnu, men den kan jo komme fra Landstinget i denne Samling, og hvor længe Samlingen skal være, beror jo paa den høie Regjering. Men maaste det ikke er Landstingets Hensigt at sende os nogen Toldlov, den høitærede Minister veed maaste mere Bested derom end jeg, maaste det er Landstingets Mening at visne Toldloven. Det kan jeg ikke have nogen som helst Mening om; men det er ikke ganske umuligt, at Landstinget skulde forfalde til Visnepolitik overfor hint Lovforslag, efter at det har sendt os det nærværende. Hvad der er det Afgjørende for os, er, at denne Sag foreligger ikke paa samme Maade for os, som den forelaa for Landstinget. I Landstinget forelaa der samtidig en Toldlov og en Lov om Øl- og Brændevinsbestatning. Her foreligger kun et Lovforslag om Øl- og Brændevinsbestatning. Det gjør en meget afgjørende Forskjel, og naar den høitærede Minister ikke kan fordølge, at denne Forskjel er til Stede, er det ubilligt, at han bebrejder os, at vi beklage os over, at vi ikke ere stillede paa samme Fod, som den høitærede Minister har stillet Landstinget omtrent den 1ste November, men at han begjærer, at vi skulle behandle den ene af disse Love uden den anden, uagtet den høitærede Minister veed, at vi staa paa det Standpunkt, at vi ikke betragte Øl- og Brændevinsloven som Maal i og for sig, men i det Høieste delvis og betingelsesvis som Bidrag til at gjenneføre Toldloven. Det beror saaledes paa Regjeringen og Landstinget, om vi skulle behandle denne Lov paa det foreliggende Grundlag. Vi kunne sende den i Udvalg i Forventning om, at den Lov, som ligger i det andet Thing, vil komme, og jeg maa sige for mit Vedkommende, at dersom den ikke havde ligget der, vilde jeg have anbefalet Forsastelsen af det foreliggende Lovforslag ubetinget; men det er af Hensyn til det Lovforslag, som ligger i Landstinget, og i Forventning om, at det vil komme til os, hvilket